

Պարույր Սևակ

Անվերնագիր 14

Ծաղկանկար շալը ուսիդ՝
Ձեր տան կտրին նստում ես դու,
Ծով աչքերով կանչում ես դու
Տղային ձեր հարևանի:
Բայց նա ինչպե՞ս և ո՞ր գա նա,
Երբ հոնքերով սաստում ես դու,
Խեղճ տղային տանջո՞ւմ ես դու:
Նա չգիտի, թե ինչ անի:
Իսկ հետո էլ՝ ուսերիցըդ
Շալըդ ահա առնում ես վար,
Խաղում ես դու ծոպերի հետ,
Մեկ էլ նրա՛, նրա՛ հոգու,
Որ չգիտի՝ գա՞, թե չգա,
Եվ մոլորված խեղճ ու շվար՝
Քեզ պես ծաղկած իրենց այգու
Դռնակն է լոկ բացում-փակում:
Երբ աչքերով կանչում ես դու
Ու հոնքերով սաստում նրան,
Դու չգիտե՛ս, չէ՛, չգիտես՝
Ոնց ես հանում նրա հոգին:
Ա՛խ, ի՞նչ անի, դե ի՞նչ անի

Հարևանի ձեր խեղճ տղան.
Փոքրիկ էլ չի, որ վեր կենա,
Մոր մոտ գնա
ո՛ր բողոքի:

23.VI.1946թ. 17.VII.1953թ.
Երևան Նավչալու